

2002, hvor de jo meget klart skriver, at hele handicapområdet i det seneste år har oplevet voldsomme beskæringer. Derfor synes jeg, at ministeren over for den gruppe borgere i Danmark skulle bruge lejligheden i dag til at sige, at der ikke kun er de penge, som i forvejen er en kamp mellem grupper, som har særlige behov, men så vil ministeren selvfølgelig også forsøge at finde ekstra penge, nu når det er handicapår, og nu når den her rapport rent faktisk foreligger.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Først til fru Karen Klint om de unge, der måske ikke skal ud at køre i biler, men ud i nogle andre køretøjer: Det er der ikke aktuelle planer om at følge op på, men mulighederne er der selvfølgelig i dag ude i amterne. Men det er ikke med i pakken, for jeg opfatter det sådan, også når man taler med DSL, at deres ønske først og fremmest er at få løst de problemer, der er med hensyn til tildeling af biler, for man opfatter reglerne som uigennemsigtige. Og som sagt er der også nogle problemer i forhold til lånerammen og andre ting. Så det er først og fremmest det, der står på dagsordenen.

Jeg er fuldstændig enig i, at det også handler om tilgængelighed, men når det ikke er med i handicapplanen, er det jo for ikke at stikke nogen blå i øjnene, altså at man foreslår noget, der koster mange penge, og som der skal skabes finansiering til, og det kræver altså en enighed.

Som sagt er mit udspil, at det bliver finansieret over satspuljen, og så kan man mene, at det vil se pænt ud og alt muligt andet, hvis man kom med penge ud over det, der er i satspuljen. Det kan jeg ikke på nuværende tidspunkt love at jeg vil kunne skaffe, og derfor lover jeg så heller ikke andet, end at jeg har det med som udspil i satspuljen, og derved bliver det i dag.

Karen J. Klint (S):

Det vil så sige, at ministerens ambitionsniveau er at få gratisydelse på handicapområdet, og det kan selvfølgelig på mange måder være fair nok, men det forhindrer vel ikke, at man godt kunne have haft en mere langsigtet målsætning, der går ud over de førstkomende budgetår. Så det er lige så meget det, vi også efterlyser, for når man på boligområdet i den pæne blå plan kan handle så mange år frem i tiden og vi på andre økonomisæt også tænker frem til år 2010, hvorfor tænker vi så utrolig smalt, lige så snart det er på handicapområdet? Så er det kun inden

for de næste budgetoverslagsår, vi tænker, i stedet for også at have nogle langsigtede mål for, hvornår vi afhjælper nogle af deres problemer.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jamen det kunne man muligvis godt, det er jeg fuldstændig enig i, men igen er jeg bange for at stikke nogen blå i øjnene. Selv om det står beskrevet i en plan, at det er noget, man gerne vil forbedre og gøre noget ved, så kunne det også godt give det indtryk, at det er noget, man vil klare straks og i morgen, og i og med at jeg endnu ikke ved, hvorfra jeg skal få finansieringen, men som sagt vil have det med som udspil i forbindelse med satspuljen, så vil jeg synes, det vil være forkert at liste det op i den plan.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Kl. 14.55

Spm. nr. S 2451

10) Til socialministeren af:

Sandy Brinck (S):

»Vil ministeren oplyse, i hvilket omfang sænkningen af væksten i de offentlige budgetter, som regeringen baserer finansieringen af sine skattejusteringer på, vil ramme Socialministeriets område samt kommuners og amters sociale budgetter?«

Sandy Brinck (S):

Regeringen er jo nu – langt om længe kunne man sige – men i hvert fald kommet med sit skatteoplæg, og vi kan også forstå, at der i øjeblikket foregår i hvert fald nogle forhandlinger.

Det helt afgørende set med vores øjne er selvfølgelig, hvor pengene skal tages fra, når de skal gives ud. Alle andre end regeringen selv mener jo, at regeringens skattejusteringer kun kan finansieres ved besparelser i de offentlige udgifter. Blandt andre professor Niels Thygesen, som vel næppe kan anses for at pleje at tale Socialdemokratiets sag, siger til Ritzaus Bureau den 14. marts, at det er en skizofren forestilling at tro, at man på en gang kan øge den offentlige service og samtidig have lavere skatter.

I de offentlige udgifter har det sociale område jo en ret stor andel, og derfor synes jeg, det kunne være rart, om socialministeren ville delagtiggøre os andre i overvejelserne om, hvilke konsekvenser det får for ministerens område.